

दानिएलाचे पुस्तक - क्रमांक तेवीस

उपहास करणारे पुरुष

Jeff Pippenger

2023-12-18

सिस्टर व्हाइट यांनी असे ओळखले की, जेव्हा न्यूयॉर्क शहरातील महान इमारती पाडल्या जातात, तेव्हा प्रकटीकरण अध्याय अठरा, वचने एक ते तीन, पूर्ण होतील.

आणि या गोष्टींनंतर मी दुसरा एक देवदूत स्वर्गातून खाली उतरतानाचा पाहिला; त्याच्याकडे महान अधिकार होता; आणि त्याच्या तेजाने पृथ्वी प्रकाशित झाली. आणि त्याने प्रबळ आवाजाने मोठ्याने हाक मारून म्हटले, "महान बाबेल पडली आहे, पडली आहे; आणि ती भुतांचे निवासस्थान, प्रत्येक अशुद्ध आत्म्याचा अड्डा, आणि प्रत्येक अशुद्ध व घृणास्पद पक्ष्याचा पिंजरा झाली आहे. कारण सर्व राष्ट्रांनी तिच्या व्यभिचाराच्या क्रोधाच्या द्राक्षारसाचे पान केले आहे, आणि पृथ्वीवरील राजांनी तिच्याबरोबर व्यभिचार केला आहे, आणि पृथ्वीवरील व्यापारी तिच्या विलासाच्या विपुलतेमुळे धनवान झाले आहेत." प्रकटीकरण 18:1-3.

११ सप्टेंबर २००१ पर्यंत पृथ्वीवरील "राजे" यांनी रोमन चर्चबरोबर व्यभिचार केलेलाच होता. दुसऱ्या महायुद्धानंतर, अध्यक्ष हॅरी एस. ट्रूमन यांनी १९५१ मध्ये प्रथमच व्हॅटिकनकडे एक राजदूत नेमला. पोपसत्तेशी राजकीय संबंध प्रस्थापित करण्याचा त्यांचा प्रयत्न युनायटेड स्टेट्सच्या काँग्रेसने स्पष्टपणे नाकारला; परंतु अनेक दशकांनंतर, अध्यक्ष रोनाल्ड रेगन यांनी १९८४ मध्ये व्हॅटिकनकडे एक राजदूत नेमला तेव्हा तसे झाले नाही. २००१ पर्यंत, टायरच्या वेश्येशी राजनैतिक संबंध प्रस्थापित करून सर्व राष्ट्रांनी व्हॅटिकनबरोबर व्यभिचार केला होता.

११ सप्टेंबर २००१ पर्यंत सर्व "राष्ट्रांनी" तिच्या व्यभिचाराच्या क्रोधाचा द्राक्षारस पिला होता. बाबेलचा द्राक्षारस म्हणजे पोपसत्तेकडून मांडले जाणारे सर्व प्रकारचे असत्य; परंतु या वचनांत विशेषतः ओळखला गेलेला द्राक्षारस म्हणजे तिच्या व्यभिचाराच्या क्रोधाचा द्राक्षारस होय. पोपसत्तेचा क्रोध म्हणजे ज्या लोकांशी ती असहमत असते त्यांचा ती केलेला छळ होय. आपल्या घाणेरड्या कामासाठी राज्यसत्तेचा उपयोग करून ती हा छळ साध्य करते. तिच्या क्रोधाचा द्राक्षारस म्हणजे तिच्या विशेष प्रकारच्या भ्रमाची ती कुपी, जी ती विधर्मी मानते अशांच्या विरोधात राज्यसत्तेचा उपयोग करण्याच्या कृतीचे प्रतिनिधित्व करते.

११ ऑगस्ट १८४० पासून २२ ऑक्टोबर १८४४ पर्यंतच्या कालावधीत, अंधकारमय युगांतून बाहेर बोलाविण्यात आलेला मिलरार्ड अँडव्हॅटिझम, आणि त्या काळी रोमच्या कन्या बनलेल्या प्रोटेस्टंट मंडळ्यांपासून वेगळा केलेला, हा नव्याने प्रकट झालेल्या पृथ्वीपशूवरील खरा प्रोटेस्टंट शिंग बनला. पेत्र या नव्याने निवडलेल्या देवाच्या लोकांची एका राष्ट्राप्रमाणे असलेली वैशिष्ट्ये ओळखून सांगतो.

परंतु तुम्ही निवडलेली पिढी, राजकीय याजकवर्ग, पवित्र राष्ट्र, देवाची खास प्रजा आहात; यासाठी की, ज्याने तुम्हांला अंधकारातून आपल्या अद्भुत प्रकाशात बोलाविले, त्याचे गुणगान तुम्ही प्रगट करावे; जे पूर्वी प्रजा नव्हते, परंतु आता देवाची प्रजा आहात; ज्यांनी पूर्वी दया प्राप्त केली नव्हती, परंतु आता दया प्राप्त केली आहे. १ पेत्र २:९, १०

११ सप्टेंबर २००१ पर्यंत, सेव्हन्थ-डे अँडव्हॅटिस्ट चर्चने आधीपासूनच, आणि वारंवार, ज्यांना ती विधर्मी मानत होती त्यांच्यावर आक्रमण करण्यासाठी संयुक्त संस्थानांच्या सरकारची राजकीय रचना उपयोगात आणली होती. २००१ च्या खूप आधीच, अँडव्हॅटिस्टांनी बाबेलच्या त्या विशेष द्राक्षारसाचे आधीपासूनच पान केले होते, जो ती ज्यांना विधर्मी समजत होती त्यांच्यावर आक्रमण करण्यासाठी राज्यसत्तेचा उपयोग करण्याचे प्रतिनिधित्व करतो.

एफ्राईम हे यारोबामच्या बंडाचे आणि इस्राएलच्या उत्तरेकडील राज्याचे प्रतीक आहे, आणि यशया अठ्ठावीसाव्या अध्यायाची सुरुवात सातव्या-दिवशीच्या अॅडव्हेंटिस्ट मंडळीला एफ्राईमचे मद्यपी असे संबोधून करतो.

अहंकाराच्या मुकुटाला, एप्रैमच्या मद्यपान्यांना धक्कार असो; ज्यांचे गौरवशाली सौंदर्य कोमेजून जाणारे फूल आहे, आणि जे द्राक्षारसाने पराभूत झालेल्यांच्या सुपीक दऱ्यांच्या माथ्यावर आहेत! पाहा, प्रभूकडे एक पराक्रमी व सबळ असा एक आहे, जो गारांच्या वादळाप्रमाणे आणि संहारक झंझावाताप्रमाणे, प्रचंड पाण्यांच्या ओसंडून वाहणाऱ्या पुराप्रमाणे, आपल्या हाताने त्यांना भूमीवर आपटून पाडील. अहंकाराचा मुकुट, एप्रैमचे मद्यपी, पायाखाली तुडविले जातील; आणि जे गौरवशाली सौंदर्य त्या सुपीक दरीच्या माथ्यावर आहे, ते कोमेजणारे फूल ठरेल, आणि उन्हाळ्यापूर्वी पिकणाऱ्या आगाऊ फळाप्रमाणे होईल; जे पाहणारा ते पाहताक्षणी, ते अजून त्याच्या हातात असतानाच, गिळून टाकतो. त्या दिवशी सेनाधीश परमेश्वर आपल्या लोकांच्या उरलेल्या अवशेषांसाठी गौरवाचा मुकुट आणि सौंदर्याचा किरीट होईल; आणि न्यायासनावर बसणाऱ्यास न्यायाचा आत्मा, आणि युद्ध परतवून द्वारापर्यंत नेणाऱ्यांस बळ होईल. परंतु हेही द्राक्षारसामुळे भरकटले आहेत, आणि मद्यामुळे मार्गभ्रष्ट झाले आहेत; याजक आणि संदेष्टा मद्यामुळे भरकटले आहेत; ते द्राक्षारसाने गिळंकृत झाले आहेत, ते मद्यामुळे मार्गभ्रष्ट झाले आहेत; ते दृष्टांतात चुकतात, ते न्यायनिवाड्यात अडखळतात. कारण सर्व मेज वांतीने आणि अशुचितेने भरलेले आहेत, इतके की स्वच्छ असे एकही स्थान उरलेले नाही. यशया 28:1-8.

तिसरा धक्कार ११ सप्टेंबर २००१ रोजी आला, आणि तो "मुकुटा"वर आला, जो "एफ्राईमच्या मद्यपी" लोकांच्या नेतृत्वाचे प्रतिनिधित्व करतो. त्याने इंधनाने भरलेल्या विमानाद्वारे मेरीलॅंडमधील मंडळीच्या मुख्यालयावर हल्ला केला नाही, परंतु त्याने हे दर्शविले की तिसऱ्या धक्कारातील इस्लामाचे आगमन हे तिसऱ्या देवदूताच्या उत्तरवृष्टीच्या संदेशाची सुरुवात आहे, हे ओळखण्यास ते असमर्थ ठरले. हाच तो संदेश आणि कार्याचा प्रारंभ होता, ज्याची घोषणा करण्यासाठी आपणास उभे करण्यात आले आहे, अशी ते जाहीर कबुली देत होते. त्यांची ओळख केवळ मुकुट म्हणूनच नाही, जो नेतृत्वाचे प्रतिनिधित्व करतो, तर "अहंकाराचा मुकुट" म्हणूनही करून दिली जाते; अशा रीतीने हबक्कूक अध्याय दोनमधील वादातून निर्माण झालेल्या आणि होत असलेल्या उपासकांच्या दोन वर्गांपैकी एका वर्गाची ओळख ठरते. ११ सप्टेंबर २००१ रोजी, हबक्कूकच्या पहारेकऱ्यांनी वेशीतील लढाईत आपापली स्थाने घेतली.

यरुशलेमची द्वारे ही ती ठिकाणे आहेत जिथे यरुशलेमच्या लोकांचा परस्पर व्यवहार पार पडत असे. द्वारांवरील युद्ध हे यशया ग्रंथाच्या मागील अध्यायातील त्या "वादविवादाचे" प्रतिनिधित्व करते, ज्यास पूर्ववाऱ्याच्या दिवशी (इस्लामच्या दिवशी) आरंभ झाला. या उताऱ्यातील हबक्कूकच्या उपासकांच्या दोन वर्गांचे प्रतिनिधित्व दोन मुकुटांनी केले आहे. एप्रैमचे मद्यपी, ज्यांनी त्या वेळेपर्यंत स्वतः विधर्मी ठरविलेल्यांविरुद्ध आपले युक्तिवाद जिंकण्यासाठी राज्यसत्तेचा उपयोग केला होता, त्यांची सेनाधीश परमेश्वराच्या मुकुटाशी तुलना केली आहे. जेव्हा ख्रिस्ताचे प्रतिनिधित्व सेनाधीश परमेश्वर म्हणून केले जाते, तेव्हा ते त्याच्या सेनेच्या नेत्याच्या रूपातील कार्याचे प्रतीक असते. द्वारांवरील युद्ध हे खऱ्या आणि खोट्या धर्मशास्त्रावरील वादविवादाने दर्शविलेल्या आध्यात्मिक संघर्षाचे प्रतिनिधित्व करते.

एफ्राईमच्या मद्यपी लोकांचे प्रतीक केवळ जनरल कॉन्फरन्सच्या नेतृत्वानेच होत नाही, तर याजकही (पास्तोरल सेवाकार्य), आणि संदेष्टेही (धर्मतत्त्वज्ञ व शिक्षक) प्रबळ मद्यामुळे मार्गभ्रष्ट झाले आहेत. यशया आपल्या भविष्यवाणीच्या आरंभीच्या वचनांत म्हणतो तसे, ती संपूर्ण मंडळीच आहे.

आमोजाचा पुत्र यशया याला यहुद व यरुशलेम यांच्याविषयी, यहुदाचे राजे उज्जीयाह, योथाम, आहाज व हिज्कीयाह यांच्या दिवसांत, जे दर्शन झाले ते असे: हे आकाशांनी, ऐका; हे पृथ्वी, कान दे; कारण परमेश्वर बोलला आहे: मी पुत्रांचे पालनपोषण केले व त्यांना मोठे केले, पण त्यांनी माझ्याविरुद्ध बंड केले. बैल आपल्या मालकाला ओळखतो, आणि गाढव आपल्या स्वामीच्या गोठ्याला ओळखते; पण इस्राएल ओळखत नाही, माझे लोक विचार करीत नाहीत. अहो, पापी राष्ट्रा, अधर्माच्या ओझ्याखाली दबलेले लोक, दुष्कर्म करणाऱ्यांची संतती, भ्रष्ट करणारी मुले! त्यांनी परमेश्वराचा त्याग केला आहे, त्यांनी इस्राएलच्या पवित्राचा क्रोध भडकविला आहे, ते मागे फिरून गेले आहेत. तुम्हांला आणखी का मारले जावे? तुम्ही अधिकाधिक बंडच कराल; संपूर्ण मस्तक रोगी झाले आहे, आणि संपूर्ण हृदय क्षीण झाले आहे. यशया १:१-५.

पापी राष्ट्र रोगग्रस्त झाले आहे, आणि तिचे हृदय व मन परिवर्तित करणारा कोणताही उपाय पुरविला जाऊ शकेल असा काळ ती ओलांडून गेली आहे. यशया असे ओळख देतो की मद्यपी मार्गाबाहेर गेले आहेत, आणि त्या मार्गास यिर्मया “पुरातन मार्ग” असे संबोधतो. ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी उत्तरवर्षाव पडू लागला, आणि यिर्मया असे दर्शवितो की जेव्हा आपण त्या पुरातन मार्गात चालतो—जो तो “मार्ग” आहे ज्यातून मद्यपी बाहेर गेले आहेत—तेव्हाच आपण उत्तरवर्षावाचा विश्रांतीस्वरूप लाभ प्राप्त करतो.

परमेश्वर असे म्हणतो, “रस्त्यांवर उभे राहा, पाहा, आणि प्राचीन वाटांविषयी विचारा, चांगला मार्ग कोठे आहे ते शोधा, आणि त्यात चालत राहा; म्हणजे तुम्हांस तुमच्या जीवांस विश्रांती मिळेल.” पण त्यांनी म्हटले, “आम्ही त्यात चालणार नाही.” तसेच मी तुमच्यावर पहारेकरी नेमले आणि म्हटले, “रणशिंंगाच्या नादाकडे लक्ष द्या.” पण त्यांनी म्हटले, “आम्ही लक्ष देणार नाही.” म्हणून, हे राष्ट्रानो, ऐका; आणि हे मंडळीहो, त्यांच्यामध्ये काय आहे ते जाणून घ्या. हे पृथ्वी, ऐक: पाहा, मी या लोकांवर अनर्थ आणीन, तो त्यांच्या विचारांच्या फळरूपाने; कारण त्यांनी माझ्या वचनांकडे लक्ष दिले नाही, आणि माझ्या नियमशास्त्रालाही नाही, तर त्याचा तिरस्कार केला.” यिर्मया ६:१६-१९.

इ.स. ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी एप्रैमचे मद्यपी मार्गभ्रष्ट झाले आहेत, आणि इ.स. १८६३ मध्ये, जेव्हा त्यांनी “जुन्या वाटा” नाकारण्याची प्रक्रिया आरंभ केली, तेव्हा ते “मागे वळून दूर” गेले. त्या “जुन्या वाटांमध्ये” उत्तरपावसाचा विसावा व ताजेतवानेपणा सापडतो, आणि तो पाऊस अगदी त्याच वेळी आरंभ झाला जेव्हा त्यांच्यावर “हाय” उच्चारला गेला. इस्लामचा तिसरा “हाय” एप्रैमच्या अभिमानाच्या मुकुटाला ओळखता आला नाही, कारण त्यांनी भविष्यवाणीत इस्लामची भूमिका ओळखून देणारी पायाभूत सत्ये क्रमाक्रमाने नाकारली होती. यिर्मया दर्शवितो की त्या वेळी प्रभूने पहारेकरी उभे केले, जे हबक्कूकचे पहारेकरी आहेत, आणि त्यांनी वेशीवरील युद्धात एप्रैमच्या मद्यप्यांना जाहीर केले की त्यांनी रणशिंंगाच्या नादाकडे कान द्यावा. इ.स. ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी जो तिसरा “हाय” आला, तो सातवा रणशिंंग होता.

यशया असे ओळखून देतो की, “ते मद्यपानामुळे मार्गभ्रष्ट झाले आहेत; दर्शनात ते चुकतात, न्यायात ते ठेच खातात. कारण सर्व मेज वांतीने व घाणीने भरलेले आहेत, इतके की एकही जागा स्वच्छ राहिलेली नाही.” १८६३ मध्ये आणण्यात आलेला तो खोटा मेज, ज्याने “सात वेळा” काढून टाकल्या आणि ज्यासोबत स्पष्टीकरणात्मक पत्रक आवश्यक ठरले, तो हबक्कूकच्या दोन पवित्र मेजांचा बनावट प्रतिरूप दर्शवितो; परंतु या मद्यपींनी वापरलेले बनावट “मेज” वांतीने भरलेले आहेत, आणि दर्शनात ते चुकतात. हबक्कूक व यिर्मया यांचे पहारेकरी यांना सांगितले गेले होते की पद्धतिविषयक वादात त्यांनी “दर्शन” “मेजांवर” लिहावे; परंतु मद्यपींचे बनावट मेज चुकीचे दर्शन सादर करतात.

दृष्टान्त नसल्यास लोक नाश पावतात; परंतु जो नियमशास्त्र पाळतो, तो धन्य आहे. नीतिसूत्रे 29:18.

एफ्राईमचे मद्यपी देवाच्या व्यवस्थेला नाकारून बसले आहेत; परंतु “वादविवाद” आणि द्वारावरील युद्ध यांचा संदर्भ हा देवाच्या भविष्यवाणीविषयक व्यवस्थेशी आहे, जी पहिल्या व तिसऱ्या देवदूतांच्या चळवळीत स्थापित झालेल्या पद्धतीद्वारे दर्शविली जाते. यशयाने अठ्ठावीसाव्या अध्यायाच्या पहिल्या आठ वचनांत पार्श्वभूमी उभी केल्यानंतर, तो पुढे जी पद्धती उत्तरवृष्टी आहे ती ओळख करून देतो, आणि विशेषतः त्या मद्यपींची ओळख “उपहास करणारे पुरुष, जे” “यरुशलेममध्ये” “राज्य करतात” अशी करतो.

तो कोणाला ज्ञान शिकवील? आणि कोणाला सिद्धांत समजावून सांगेल? जे दुधापासून तोडले गेले आहेत, आणि स्तनांपासून दूर काढले गेले आहेत, त्यांनाच. कारण आज्ञा वर आज्ञा, आज्ञा वर आज्ञा; ओळ वर ओळ, ओळ वर ओळ; येथे थोडे, आणि तेथे थोडे, असे असले पाहिजे. कारण अडखळणाऱ्या ओठांनी आणि दुसऱ्या भाषेने तो या लोकांशी बोलेल. ज्यांना त्याने म्हटले, “हीच ती विश्रांती आहे, ज्याने तुम्ही थकलेल्यास विश्रांती देऊ शकता; आणि हेच ते ताजेतवानेपण आहे”; तरीही त्यांनी ऐकण्यास नकार दिला. परंतु परमेश्वराचे वचन त्यांच्याकरिता आज्ञा वर आज्ञा, आज्ञा वर आज्ञा; ओळ वर ओळ, ओळ वर ओळ; येथे थोडे, आणि तेथे थोडे, असे झाले; यासाठी की ते जाऊन मागे पडावेत, मोडले जावेत, फासात अडकावेत, आणि पकडले जावेत. म्हणून, हे

यरुशलेममध्ये असलेल्या या लोकांवर राज्य करणाऱ्या उपहास करणाऱ्या पुरुषांनो, परमेश्वराचे वचन ऐका. कारण तुम्ही म्हटले आहे, “आम्ही मृत्यूशी करार केला आहे, आणि अधोलोकाशी आम्ही समझोता केला आहे; जेव्हा प्रचंड फटका ओसंडून जाईल, तेव्हा तो आमच्यावर येणार नाही; कारण आम्ही असत्याला आपला आश्रय केले आहे, आणि खोटेपणाखाली आम्ही स्वतःला लपविले आहे.” म्हणून प्रभू परमेश्वर असे म्हणतो, “पाहा, मी सियोनमध्ये पाया म्हणून एक दगड ठेवतो, परीक्षित दगड, मौल्यवान कोनशिला, खात्रीचा पाया; जो विश्वास ठेवतो तो घाई करणार नाही. न्यायालाही मी मोजण्याच्या दोरीप्रमाणे लावीन, आणि नीतिमत्तेला लंबकाप्रमाणे; आणि गारा असत्याच्या आश्रयाला वाहून नेतील, आणि पाणी लपण्याच्या जागेवर ओसंडून जाईल. आणि तुमचा मृत्यूशी केलेला करार रद्द केला जाईल, आणि अधोलोकाशी केलेला तुमचा समझोता टिकणार नाही; जेव्हा प्रचंड फटका ओसंडून जाईल, तेव्हा तुम्ही त्याच्याद्वारे तुडविले जााल.” यशया 28:9-18.

“वादविवाद” येथे असा परिभाषित केला आहे: “तो ज्ञान कोणास शिकवील? आणि उपदेश कोणास समजावील?” “कोणास” हा शब्द संभाव्य विद्यार्थ्यांना उद्देशून आहे, परंतु विषय उपदेश समजण्याविषयी आहे, आणि तोच ज्ञान होय. दानियेलाचे पुस्तक उघडले जाते तेव्हा ज्ञानाची वाढ होते; ती देवाच्या वचनातील सत्यांचे वाढते आकलन दर्शविते. “उपदेश” या शब्दाचा अर्थ असा विश्वाससमूह, तत्त्वे, शिकवणी किंवा नियम, जे एखादी विशिष्ट विचारप्रणाली किंवा ज्ञानाचा एक संच निर्माण करतात. बायबलमधील “उपदेश” समजून घेण्यासाठी त्या ज्ञानसंचाची रचना करण्यासाठी बायबलाधिष्ठित पद्धतशास्त्र आवश्यक ठरते.

ही पद्धत अशी ओळखली जाते: “आज्ञा आज्ञेवर, आज्ञेवर आज्ञा; ओळ ओळीवर, ओळीवर ओळ; येथे थोडे, आणि तेथे थोडे.” ज्या पद्धतीने ११ सप्टेंबर, २००१ हा तिसऱ्या “Woe” चा आगमनबिंदू म्हणून ओळखला गेला, ती पद्धत पहिल्या “Woe” ची भविष्यवाणीची ओळ दुसऱ्या “Woe” च्या भविष्यवाणीच्या ओळीशी एकत्र आणण्यावर आधारलेली आहे, ज्यायोगे तिसऱ्या “Woe” च्या ओळीचे दोन साक्षीदार उपलब्ध होतात. हीच ती पद्धत आहे जी “debate” ची परीक्षा ठरते, आणि जी उपासकांच्या दोन वर्गांची निर्मिती करते; कारण “the word of the Lord was unto them precept upon precept, precept upon precept; line upon line, line upon line; here a little, and there a little; that they might go, and fall backward, and be broken, and snared, and taken.”

यरुशलेमावर राज्य करणाऱ्या त्या उपहास करणाऱ्या पुरुषांच्या पाच अडखळणी, पाच मूर्ख कुमारींचे प्रतिनिधित्व करतात. ही पद्धतशीर मांडणी स्पष्टपणे एक परीक्षा आहे; कारण एफ्राईमचे मद्यपी लोकांनी यिर्मयाच्या प्राचीन मार्गाना नाकारले, पहारेकऱ्यांच्या तुरईच्या इशान्याकडे लक्ष देण्यास नकार दिला, बनावट मेज तयार केले, आणि मृत्यूशी करार केला; अगदी त्याच वेळी, जे लोक द्वारावरील युद्धात सेनाधीश परमेश्वराचा मुकुट धारण करीत होते, ते जीवनाचा करार करीत होते.

११ सप्टेंबर २००१ रोजी, उत्तरकाळचा पाऊस, जो विश्रांती व ताजेतवानेपणा आहे, पडू लागला, आणि एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाची सुरुवात झाली. त्यामुळे एफ्रेमच्या मद्यपींच्या कार्यपद्धतीविषयी, आणि एलियाच्या दूताने प्रतिनिधित्व केलेल्या कार्यपद्धतीविषयी वाद सुरू झाला. “पुष्कळ” जण मद्यपींसह पडतील, परंतु जे थोडे निवडले जातील ते परमेश्वराची वाट पाहणारे असतील.

कारण परमेश्वराने मला प्रबळ हाताने असे सांगितले, आणि मला बजाविले की मी या लोकांच्या मार्गाने चालू नये, असे म्हणत, “या लोकांनी ज्यांना ज्यांना ‘कटकारस्थान’ असे म्हटले आहे, त्यांना तुम्ही ‘कटकारस्थान’ असे म्हणू नका; त्यांच्या भयाला तुम्ही भिऊ नका, आणि घाबरू नका. सेनाधीश परमेश्वरालाच पवित्र माना; तोच तुमचा भय असो, आणि तोच तुमचा धाक असो. तो पवित्रस्थान ठरेल; परंतु इस्राएलाच्या दोन्ही घराण्यांसाठी तो ठेचकाळण्याचा दगड आणि अपराधाचा खडक ठरेल; आणि यरुशलेमच्या रहिवाशांसाठी फास व सापळा ठरेल. आणि त्यांच्यापैकी पुष्कळ जण ठेचकाळतील, पडतील, मोडले जातील, सापळ्यात अडकतील, आणि पकडले जातील. साक्षपत्र बांधून ठेव, आणि माझ्या शिष्यांमध्ये व्यवस्था मुद्रांकित कर. आणि जो परमेश्वर याकोबाच्या घराण्यापासून आपले मुख लपवितो, त्याची मी प्रतीक्षा करीन, आणि त्याच्याकडे मी आशा लावीन.” यशया

निःसंशय यशया आपल्या स्वतःच्या शब्दांशी सहमत आहे; म्हणून अठ्ठावीसाव्या अध्यायात पडणारे पुष्कळ, तेच आठव्या अध्यायात पडणारे आहेत. आठव्या अध्यायात आपण पाहतो की त्यांचा पडाव शिक्कामोर्तब करण्याच्या काळात घडतो, ज्याची सुरुवात ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी झाली. आठव्या अध्यायातील इशारा असा आहे की या लोकांच्या “मार्गाने” चालू नका; कारण हे तेच आहेत ज्यांनी यिर्मयाच्या प्राचीन मार्गाच्या वाटेने चालण्यास नकार दिला, जिथे उत्तरवर्षावाचा संदेश स्थित आहे. आठव्या अध्यायात पडणारे ते आहेत जे बाबेलच्या विशेष द्राक्षारसाचे प्रतिनिधित्व करणाऱ्या संघटनेवर भरोसा ठेवतात; आणि तो द्राक्षारस चर्च व राज्य यांच्या संधिचे प्रतिनिधित्व करतो, ज्याचा उद्देश पाखंडी समजल्या गेलेल्यांचा विरोध करणे हा आहे. आठव्या अध्यायात त्यांना अडखळण्यास जे कारणीभूत ठरते, तो अडखळण्याचा दगड आहे, जो १८६३ मधील मूलभूत सत्याच्या अगदी पहिल्या नकाराचे प्रतिनिधित्व करतो—लेवीयविवरण छब्बीस मधील “सात वेळा”, ज्याला १८६३ मध्ये “बांधणाऱ्यांनी” नाकारले. त्या नकारात त्यांनी विल्यम मिलर यांना देवदूतांद्वारे दिलेला संदेश नाकारण्यासाठी धर्मत्यागी प्रोटेस्टंट पद्धतिशास्त्राकडे पुन्हा वळले.

अठ्ठावीसाव्या अध्यायात, त्या दगडाच्या नाकारण्यामुळे ओसंडून वाहणाऱ्या फटक्याचा न्याय उत्पन्न होतो; तो संयुक्त संस्थानांतील रविवारच्या कायद्यापासून सुरू होणाऱ्या पशूच्या खूपेचे बायबलमधील प्रतीक आहे, आणि नंतर तो संपूर्ण जगभर पसरतो. रविवारच्या कायद्याच्या वेळी अॅडव्हेंटिस्ट मंडळीने “मृत्यू” व “पाताळ” यांच्याशी केलेला करार नाहीसा केला जाईल. एप्रैमच्या मद्यपी लोकांचा मृत्यूशी केलेला करार नाहीसा करताना, त्यांचा “खोटेपणाचा आश्रय” दूर केला जाईल. “खोटेपणाचा आश्रय” हे प्रेषित पौल याने त्या असत्यरूपाने दर्शविले आहे जे प्रबळ भ्रम उत्पन्न करते; आणि यरुशलेमावर राज्य करणाऱ्या तुच्छतादर्शक पुरुषांवर ओतला जाणारा तो प्रबळ भ्रम त्यांच्या सत्याविषयीच्या द्वेषाला प्रतिसाद म्हणून येतो.

ज्याचे आगमन सैतानाच्या कार्याप्रमाणे सर्व सामर्थ्य, चिन्हे आणि खोटे चमत्कार यांसह होते, आणि नाश पावणाऱ्यांमध्ये अधर्माच्या सर्व प्रकारच्या फसवणुकीसह होते; कारण त्यांनी तारण पावे म्हणून सत्याविषयीचे प्रेम स्वीकारले नाही. आणि याच कारणास्तव देव त्यांच्यावर प्रबळ भ्रम पाठविल, जेणेकरून ते असत्यावर विश्वास ठेवतील; म्हणजे ज्यांनी सत्यावर विश्वास ठेवला नाही, परंतु अधर्मात आनंद मानला, ते सर्व दोषी ठरविले जावेत. परंतु, प्रभूचे प्रिय बंधूनी, आम्ही तुमच्याविषयी देवाचे सदैव आभार मानण्यास बांधील आहोत; कारण देवाने आरंभीपासून आत्म्याच्या पवित्रीकरणाद्वारे आणि सत्यावरील विश्वासाद्वारे तुम्हांला तारणासाठी निवडले आहे; आणि यासाठीच त्याने आमच्या सुवार्तेद्वारे तुम्हांला बोलाविले, म्हणजे आपल्या प्रभु येशू ख्रिस्ताच्या गौरवाचे प्राप्तीकरिता. म्हणून, बंधूनी, स्थिर राहा, आणि तुम्हांला जे शिक्षण दिले गेले आहे ते घट्ट धरून ठेवा, मग ते वचनाद्वारे असो किंवा आमच्या पत्राद्वारे. 2 थेस्सलनीकाकरांस 2:9-15.

“असत्याचा आश्रय,” ज्यामुळे “बलवान भ्रम” उत्पन्न झाला, तो अखेरीस लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या नियमाची शिक्षा आणतो. प्रेषित पौल अशा वर्गाची ओळख करून देतो, ज्यांना सत्यावर प्रेम नाही, आणि अशा एका वर्गाचीही, जो सत्याद्वारे पवित्र केला गेला आहे; अशा प्रकारे तो हबक्कूक अध्याय दोनमधील विवादातील त्या दोन वर्गांचा संदर्भ देतो. एकोणतीसाव्या अध्यायात यशया ‘अरिएल’ हा शब्द द्विवार उच्चारून आरंभ करतो; ‘अरिएल’ हे यरुशलेमचे दुसरे नाव आहे.

अरीएलाला, अरीएलाला, दावीद ज्या नगरात राहिला त्या नगराला धिक्कार असो! वर्षामागून वर्ष जोडत राहा; त्यांनी यज्ञबळी अर्पण करू द्या. यशया 29:1.

“एरिएल” (यरुशलेम शहर) याची प्रतीकात्मक दुप्पट पुनरुक्ती पुन्हा एकदा “हाय” द्वारे दोषी ठरविली जाते. “वर्षानुवर्षे” अर्पणांच्या वधाने 1863 मध्ये आरंभ झालेल्या क्रमिक बंडखोरीचे प्रतिनिधित्व होते. पुढील वचने रविवारच्या कायद्याच्या संकटाच्या काळात सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट मंडळीवर येणाऱ्या न्यायाची रूपरेषा मांडतात. नवव्या वचनात एक “आश्चर्य” ओळखले जाते, जे कार्यपद्धतीवरील वादाला अधोरेखित करते, तसेच

अॅडव्हेंटिझमची बंडखोर अवस्था ही मध्यरात्रीच्या आक्रंदनाच्या संदेशाचा एक घटक आहे हेही दर्शविते; आणि हा संदेश पहिल्या वचनातील “एरिएल”च्या दुप्पट पुनरुक्तीद्वारे दर्शविलेल्या दुसऱ्या देवदूताशीही संबंधित आहे.

थक्क व्हा आणि विस्मित व्हा; आक्रोश करा आणि हाका मारा: ते मदोन्मत्त झाले आहेत, पण द्राक्षारसाने नव्हे; ते डगमगतात, पण मद्यपानामुळे नव्हे. कारण परमेश्वराने तुमच्यावर गाढ निद्रेचा आत्मा ओतला आहे, आणि तुमचे डोळे मिटून टाकले आहेत; संदेष्टे आणि तुमचे अधिपती, द्रष्टे, यांना त्याने झाकून टाकले आहे. आणि सर्व दृष्टांत तुम्हांस एका मुद्रांकित पुस्तकातील शब्दांसारखे झाले आहेत; ते पुस्तक विद्वान मनुष्यास देऊन म्हणतात, “कृपया हे वाचा”; आणि तो म्हणतो, “मी वाचू शकत नाही; कारण ते मुद्रांकित आहे.” आणि तेच पुस्तक अविद्वान मनुष्यास देऊन म्हणतात, “कृपया हे वाचा”; आणि तो म्हणतो, “मी विद्वान नाही.” म्हणून प्रभु म्हणाला, “हा लोकसमुदाय आपल्या तोंडाने माझ्याजवळ येतो, आणि आपल्या ओठांनी माझा मान करतो, परंतु आपले हृदय माझ्यापासून दूर ठेवतो, आणि माझ्याविषयी त्यांचा भयभाव हा मनुष्यांच्या आज्ञांनी शिकविलेला आहे; म्हणून पाहा, मी या लोकांमध्ये एक अद्भुत कार्य करीन, होय, एक अद्भुत कार्य आणि आश्चर्य; कारण त्यांच्या ज्ञानी पुरुषांची बुद्धी नष्ट होईल, आणि त्यांच्या चतुर पुरुषांची समज लपून जाईल.” यशया 29:9-14.

सत्तावीसाव्या अध्यायात नोंदविलेल्या “वादविवादात”, जो सत्य पद्धतीविरुद्ध असत्य पद्धतीच्या युक्तिवादाचे प्रतिनिधित्व करतो, यरुशलमावर राज्य करणाऱ्या उपहासक पुरुषांचे मद्यपान ही अशी अंधता म्हणून ओळखली जाते की जी अॅडव्हेंटिझमच्या नेतृत्वास मुद्रांकित पुस्तक समजण्यापासून अडवते. दानिएल आणि प्रकटीकरण ही दोन्ही पुस्तके प्रत्यक्षात एकच पुस्तक आहेत, आणि कृपाकाळ समाप्त होण्याच्या अगोदर जे पुस्तकाचे उन्मुद्रित होणारे अंश आहेत, ते येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण आहे. त्यात “सातांपैकी आठवा” या गूढ उखाण्याचा समावेश आहे. दानिएलला दुसऱ्या अध्यायात समजण्यासाठी देण्यात आलेल्या “गुपिताने” त्याचे प्रतिनिधित्व केले आहे. तो सात गडगडाटांच्या “लपलेल्या इतिहासाचा” विषय आहे. तो तिसऱ्या “हाय”च्या इस्लामचा संदेश आहे, आणि “मध्यरात्रीच्या आक्रंदनाचा” संदेश आहे.

दानिएल आणि प्रकटीकरण यांचा एकमेव ग्रंथ त्यांना दिला आहे, ज्यांचे प्रतिनिधित्व ख्रिस्ताच्या काळातील सनहेद्रिनने केले होते; आणि ते अशा नेतृत्व-व्यवस्थेचे प्रतीक आहेत जी देवाच्या सत्याचे समर्थन व संरक्षण करण्याचा दावा करते, परंतु शेवटी त्या सत्याच्याच वधस्तंभावर खिळविण्यात सहभागी होते. सनहेद्रिनद्वारे प्रतिरूपित केलेली ही व्यवस्था म्हणजे यरुशलमावर राज्य करणारे उपहासक पुरुष होत. त्यांना तो शिक्कामोर्तब केलेला ग्रंथ दिला जातो, आणि त्या ग्रंथाचा अर्थ काय, याविषयी त्यांची प्रतिष्ठित, सुशिक्षित आणि पांडित्यपूर्ण प्रतिक्रिया अशी असते की ते तो वाचू शकत नाहीत, कारण तो शिक्कामोर्तब केलेला आहे. त्यानंतर त्या कळपाला, ज्याला केवळ वेगळे काढून नेते म्हणून नेमले गेलेल्यांच्याच मागे चालण्याचे प्रशिक्षण देण्यात आले आहे, तोच ग्रंथ दिला जातो; आणि त्यांची प्रतिक्रिया अशी असते की यरुशलमावर राज्य करणारे उपहासक पुरुष—अंतकाळातील सनहेद्रिन—त्यांना त्याचा अर्थ काय हे सांगतील, तरच ते तो समजून घेतील.

विल्यम मिलर यांना, आणि नंतर Future for America ला, जी कार्यपद्धती देण्यात आली, ती भविष्यवाणीय इतिहासातील एक मार्गचिन्ह आहे. ती असे मार्गचिन्ह आहे जे जीवन-मरणाच्या परीक्षेचा प्रश्न ओळखून देते. योग्य कार्यपद्धतीशिवाय उत्तरवर्षाचा संदेश “मुद्रांकित पुस्तकाच्या शब्दांप्रमाणे” असतो. उत्तरवर्षाचा संदेशाविना, त्या संदेशातून निर्माण होणारा अनुभव प्राप्त करणे अशक्य आहे. ती कार्यपद्धती म्हणजे येथे बायबलमध्ये आणि तेथे बायबलमध्ये, भविष्यवाणीची रेषा भविष्यवाणीच्या रेषेवर आणण्याची प्रक्रिया होय. कार्यपद्धतीवरील वाद पहिला संदेश सामर्थ्यवान झाला तेव्हा सुरू झाला, शेवटच्या दिवसांच्या आरंभीच्या आणि समाप्तीच्या इतिहासांमध्येही.

मिलेराइट चळवळीच्या प्रारंभीच्या इतिहासात हा वाद ११ ऑगस्ट १८४० रोजी सुरू झाला, आणि त्या इतिहासाच्या शेवटी, फिलाडेल्फियन मिलेराइट चळवळ लाओदिकीअन मिलेराइट चळवळीत रूपांतरित होत असलेल्या कालखंडात, तो पुन्हा प्रकट झाला. तिसऱ्या देवदूताच्या लाओदिकीअन चळवळीच्या इतिहासात हा वाद ११ सप्टेंबर २००१ रोजी पुन्हा सुरू झाला, आणि त्या चळवळीच्या शेवटी, तिसऱ्या देवदूताची लाओदिकीअन चळवळ एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या फिलाडेल्फियन चळवळीत रूपांतरित होत असताना, तो पुन्हा आवर्तित होतो. मिलेराइटांच्या

प्रारंभीच्या परीक्षेत, आणि मिलेराइटांच्या अंतिम परीक्षेत, ती परीक्षा एलियाह संदेशवाहकाच्या कार्यपद्धतीद्वारे प्रतिक्रियात्मकरीत्या दर्शविण्यात आली. येशू, अल्फा आणि ओमेगा म्हणून, नेहमी प्रारंभाद्वारे अंताचे चित्रण करतो.

आता पुढील लेखात दानिएलाच्या चौथ्या व पाचव्या अध्यायांचा विचार करताना, ओळीवर ओळ अशी मांडणी करण्याची पद्धत आपण अवलंबू.

“ख्रिस्त कधी येणार किंवा येणार नाही याची वेळ ठरवून सांगणारा कोणाकडेही खरा संदेश नाही. खात्री बाळगा की, ख्रिस्त आपल्या येण्यास पाच वर्षे, दहा वर्षे, किंवा वीस वर्षे विलंब करील असे सांगण्याचा अधिकार देव कोणालाही देत नाही. ‘म्हणून तुम्हीही सिद्ध असा; कारण ज्या घडीस तुम्हांस वाटत नाही, त्या घडीस मनुष्याचा पुत्र येतो’ (Matthew 24:44). हाच आमचा संदेश आहे, तोच संदेश जो आकाशाच्या मध्यभागी उडणारे तीन देवदूत जाहीर करीत आहेत. आता करावयाचे कार्य म्हणजे पडलेल्या जगाला दयेचा हा अंतिम संदेश घोषित करणे होय. स्वर्गातून एक नवीन जीवन येत आहे आणि ते देवाच्या सर्व लोकांवर अधिकार गाजवीत आहे. परंतु मंडळीमध्ये फूट पडेल. दोन पक्ष निर्माण होतील. कापणीपर्यंत गहू व तणे एकत्र वाढत राहतात.”

“हे कार्य काळाच्या अगदी शेवटापर्यंत अधिक सखोल होईल आणि अधिक गंभीर बनेल. आणि जे सर्व देवाबरोबर सहकारी कामकरी आहेत ते संतांना एकदाच सोपविलेल्या विश्वासासाठी अत्यंत कळकळीने झुंज देतील. त्यांना वर्तमान संदेशापासून परावृत्त केले जाणार नाही; हा संदेश आधीच आपल्या तेजाने पृथ्वीला प्रकाशित करीत आहे. देवाच्या गौरवाव्यतिरिक्त झुंज देण्यासारखे दुसरे काहीही मोलाचे नाही. जो एकमेव खडक स्थिर राहिल तो युगानुयुगांचा खडक आहे. येशूमध्ये जसे सत्य आहे तसेच सत्य या भ्रमाच्या दिवसांत आश्रयस्थान आहे....”

“भविष्यवाणी ओळीवर ओळ अशी पूर्ण होत आली आहे. आपण तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाच्या ध्वजाखाली जितके अधिक दृढपणे उभे राहू, तितके अधिक स्पष्टपणे आपण दानियेलाची भविष्यवाणी समजू; कारण प्रकटीकरण हे दानियेलाचे परिशिष्ट आहे. देवाच्या पवित्र आत्म्याद्वारे त्याच्या समर्पित सेवकांमधून सादर करण्यात आलेला प्रकाश आपण जितक्या परिपूर्णतेने स्वीकारू, तितक्या अधिक खोल आणि अधिक निश्चित रीतीने—अगदी सनातन सिंहासनाप्रमाणे स्थिर—प्राचीन भविष्यवाणीतील सत्ये प्रकट होतील; आणि आपण खात्री बाळगू की देवाचे पुरुष पवित्र आत्म्याने प्रेरित होऊन बोलले. भविष्यवक्त्यांद्वारे आत्म्याने उच्चारलेल्या वचनांचा अर्थ समजून घेण्यासाठी मनुष्य स्वतःही पवित्र आत्म्याच्या प्रभावाखाली असला पाहिजे. हे संदेश भविष्यवाण्या उच्चारणाऱ्यांसाठी नव्हे, तर त्यांच्या पूर्णतेच्या दृश्यांमध्ये जगत असलेल्या आपल्यासाठी दिले गेले होते.”

“परमेश्वराने मला हे कार्य करण्यासाठी दिले नसते, तर मी या गोष्टी मांडू शकेन असे मला वाटले नसते. तुमच्याशिवायही इतर आहेत, आणि एक-दोनच नव्हेत, जे तुमच्याप्रमाणेच असा विचार करतात की त्यांच्याकडे नवीन प्रकाश आहे, आणि तो लोकांसमोर मांडण्यास ते पूर्ण तयार आहेत. परंतु त्यांनी आधीच दिलेला प्रकाश स्वीकारावा, त्यात चालावे, आणि पवित्र शास्त्रांवर आपला विश्वास आधारावा—ज्या शास्त्रांनी अनेक वर्षांपासून देवाच्या लोकांनी धरून ठेवलेल्या भूमिकांना आधार दिला आहे—हे देवाला अधिक प्रिय ठरेल. अनंतकाळचे सुवार्तावचन मानवी साधनांद्वारे घोषित केले जाणे आहे. स्वर्गाच्या मध्यभागी उडताना दर्शविलेल्या देवदूतांचे संदेश, पतित जगाला दिल्या जाणाऱ्या अंतिम इशाऱ्यांसह, आम्ही घुमविले पाहिजेत. जर आम्हांला भविष्यवाणी करण्यासाठी पाचारण केलेले नसेल, तर आम्हांला भविष्यवाण्यांवर विश्वास ठेवण्यासाठी, आणि इतरांच्या मनांना प्रकाश देण्याच्या कार्यात देवाबरोबर सहकार्य करण्यासाठी पाचारण केलेले आहे. हेच आम्ही करण्याचा प्रयत्न करीत आहोत.” Selected Messages, book 2, 113, 114.